

Žalm 137

U řek babylónských, tam jsme sedávali
s pláčem ve vzpomínkách na Sijón.

Své citary jsme v té zemi zavěsili
na topoly, když nás ti,
kdo nás odvedli, vybízeli
tam ke zpěvu, trýznitelé
k radovánkám:

"Zaspívejte nám některý
ze sijónských zpěvů!"

Jak bychom však mohli
zpívat píseň Hospodinovu v
té cizí zemi?

Jestli, Jeruzaléme,
na tebe zapomenou,

ať mi má pravice sloužit zapomenou.

Ať mi jazyk přilne k patru, nebudu-li si tě připomínat,
nebudu-li Jeruzalém považovat za svou svrchovanou

rado Připomeň synům Edómu, Hospodine,

den Jeruzaléma, jak volali: "Bořte! Bořte do základů!"

Záhube propadlá babylónská dcero, blaze tomu,
kdo ti odplatí za skutky spáchané na nás. Blaze tomu,
kdo tvá nemluvnata uchopí a roztrhne o skálu.